

בע"א (רחובות) 66481-01-23 - תקוה איציקובסקי נ' אלון הרשקוביץ

בית משפט השלום ברחובות

בע"א 66481-01-23 הרשקוביץ נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה גן יבנה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת לימור חלד-רון

המבקשת
נגד
תקוה איציקובסקי

המשיבים
1. אלון הרשקוביץ
2. הועדה מקומית לתכנון ובניה גן יבנה

החלטה

לפניי בקשה שהגישה המבקשת (להלן גם: **איציקובסקי**) שהוגדרה כ"בקשת הנפגעת לגילוי מסמכים" להיחשף לכל החומרים בתיק בית המשפט. מדובר בבקשה לעיון בהליך שעניינו בקשה לביטול צו הפסקת עבודה מינהלי שהגיש המשיב 1 (להלן: **הרשקוביץ**) כנגד המשיבה 2 (להלן: **המאשימה**).

המבקשת ביססה את בקשה על היותה שכנה של המשיב 1, והסבירה כי להליך דכאן השפעה ישירה על זכויותיה.

המשיב 1 מתנגד לבקשה בטענה כי מדובר בבקשת סרק, שהוגשה ללא כל בסיס בדין, וכי לפי **חוק זכויות נפגעי עבירה התשס"א - 2011**, המבקשת אינה בגדר נפגעת עבירה שיש לה זכויות בהליך כקבוע באותו החוק. עוד הוסיף המשיב 1 וטען כי הנימוק של המבקשת כי היא שוקלת תביעה אזרחית, אינה עילה מספיקה לבקשתה.

המשיבה 2 הותירה את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט, אך ציינה כי מדובר בבקשת עיון שמוגשת מכוח **תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים) תשס"ג 2003** (להלן: **תקנות העיון או התקנות**).

דין והכרעה

בפתח הדברים אבהיר כי מעין בבקשה עולה בבירור כי מדובר בבקשה שהוגשה על יסוד תקנות העיון, ולא מכוח חוק זכויות נפגעי עבירה. מכאן, שהמסגרת הנורמטיבית בגדרה יש לבחון את הבקשה דנא מצויה בסעיף 4 לתקנות העיון (להלן: **התקנות**), הקובע כהאי ליסנא:

4. (א*) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיין בתיק בית משפט

(להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.

(ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.

(ג) בקשת עיון תהיה מנומקת, ותוגש לפי טופס 2 שבתוספת.

(ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לענינו בתיק של המבקש, לענינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה.

(ה) בית המשפט רשאי להורות על העברת בקשת העיון לתגובת בעלי הדין בתיק שמבוקש בו העיון או לתגובת צד שלישי, אם הוא סבור כי העיון עלול לפגוע במי מהם, וכן רשאי בית המשפט לבקש את תגובת היועץ המשפטי לממשלה, אם הוא סבור כי העיון עלול לפגוע באינטרס ציבורי; תגובות כאמור בתקנת משנה זו יוגשו בתוך שלושים ימים ממועד המצאת ההודעה על זכות התגובה או בתוך מועד אחר שיקבע בית המשפט.

(ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהויים של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבי הנדרשת מחייבת זאת.

לשון סעיף 4 (ד) לתקנות ללמדנו כי בבוא בית המשפט להכריע בבקשה לעיון, עליו לבחון את הבקשה, בשלושה שלבים: תחילה, על בית המשפט לבחון האם העיון בתיק אסור על פי הדין, אם לאו. ככל שהתשובה לכך תהיה שלילית, יעבור בית המשפט לבחינה מהותית, במסגרתה יבחנו שני פרמטרים. האחד, ענינו של המבקש אל מול ענינם של בעלי הדין האחרים ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מן העיון. השני, סבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה. לבסוף וככל שבית

המשפט מתיר העיון, רשאי הוא להתנותו בתנאים וזאת על מנת ליצור איזון בין אינטרס המבקש בדבר זכות העיון לבין הפגיעה האפשרית שיכול ותיגרם כתוצאה מהעיון.

ראוי אפוא לציין כי נקודת המוצא בבקשות מעין דא, נגזרת מעיקרון פומביות הדין, והיא כי לכל אדם זכות עיון בתיקי בית המשפט. לצד זאת ראוי להבהיר כי זכות זו הינה זכות יחסית ויש לאזנה אל מול האינטרסים של בעלי הדין בתובענה ושל צדדים שלישיים העלולים להיפגע כתוצאה ממתן העיון בתיק (בג"ץ 5917/97 האגודה לזכויות האזרחי בישראל נ' שר המשפטים (08.10.09)).

באשר לשאלה על מי מוטל הנטל בבקשות מעין דא, קבעה הפסיקה כי הנטל רובץ לפתחו של מתנגד העיון, ובענייננו המשיבים, עליהם מוטלת החובה לשכנע כי אין להתיר העיון למבקשת.

לעניין זה ובכלל לעניין זכות העיון אפנה לבג"צ 10003/08 לוי נ' מד"י (נבו מיום: 5.4.12), אמר בית המשפט העליון כך:

"לאחר ששקלתי בדבר לא ראיתי לנכון, בנסיבות המקרה שלפניי, לקבל את עמדת העותרות כי יש למנוע את העיון בשל ההתנהלות האמורה של מבקש העיון. כאן המקום לשוב ולהזכיר כי זכות העיון נגזרת מעיקרון פומביות הדין, שהוא עקרון יסוד בעל מעמד חוקתי בשיטתנו המשפטית. זאת ועוד: הנטל המוטל על המבקש לעיין בתיק בית המשפט הוא כאמור נטל קל ומצומצם, וכבר נפסק כי טענה שלפיה העיון דרוש למבקש לצורך התדיינות משפטית עם צד להליך די בה, בדרך-כלל, כדי לעמוד בדרישה המינימאלית להנמקה. בהקשר זה אף אין הכרח כי המבקש יסביר כיצד העיון יועיל להתדיינות המשפטית האחרת (ראו למשל ע"א 7379/06 ג.מ.ח.ל חברה לבניה 1992 בע"מ נ' טהוליאן ([פורסם בנבו], 26.8.2010); ע"א 3299/07 ש.י.י. צעצועים בע"מ נ' Infogrames Inc ([פורסם בנבו], 15.8.2010))."

ראו גם בג"צ 2633/08 חדשות 10 בע"מ נ' דובר צה"ל (נבו 30.07.2009). שם התבקש בית המשפט להתיר למבקש עיון בתיק בית המשפט, לצורך קידום תלונתו בפני הממונה על ההגבלים העסקיים ונקבע כך:

"מאחר שנקודת המוצא היא לאפשר את העיון, על בעל הדין המתנגד לעיון הנטל לשכנע כי אין להתירו... עם זאת, כמו כל זכות, גם זכות העיון אינה מוחלטת ולעתים יש מקום להגבילה בשל אינטרסים נוגדים. בין האינטרסים העשויים להצדיק מניעת עיון מצויה הזכות לפרטיות של בעלי הדין, הגנה על סודות מסחריים ועוד. ההכרעה בשאלת העיון מבוססת על איזון בין האינטרסים

והזכויות של כל הנוגעים בדבר - מבקש העיון, בעלי הדין, והאינטרס הציבורי..."

מן הכלל אל הפרט: בענייננו המאשימה הותירה את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט, ואילו המבקשים בהליך התנגדו לבקשה, אך לא טענו כי חל איסור על פי הדין לאשר את העיון בתיק בית המשפט, וברי כי זה אינו קיים.

במצב דברים זה נפנה אפוא לבחון את הבקשה מבחינה מהותית.

למעט טענות על אודות פגמים פרוצדורליים שנפלו בהגשת הבקשה, המשיב 1 לא העלה כל טעם קונקרטי ממשי וכבד משקל שיש בכוחו להצדיק שלילת העיון מהמבקשת. הטענה המהותית היחידה שהעלה המשיב 1 הינה כי רצון להגיש תביעה אזרחית אינה בגדר נימוק מוצדק ליתן עיון.

דעתי בעניין זה שונה.

סבורני, כי הנימוק של המבקשת, שהינה שכנה של המשיב 1, ולדבריה להליך דכאן השפעה ישירה על זכויותיה, וייתכן שתבקש בעתיד למצות את זכויותיה באמצעות הגשת תביעה אזרחית, מהווה אינטרס לגיטימי של המבקשת. ואזכיר, כי נקודת המוצא לדיון הינה פומביות הדיון, כאשר הנטל מוטל על המתנגד לעיון. בנטל זה לא עמד המשיב 1.

באשר למידתיות העיון, ולאחר עיון בתיק כולו, איני מוצאת כל טעם להגביל זכות העיון כך שהעיון מותר בתיק כולו.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.